

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobkyně: **R. B.**, bytem P. 618, P. 9, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2014 č.j. X.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20.1.2014 č.j. X. a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.11.2013 č.j. X. **s e z r u š u j í** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále také ČSSZ) ze dne 20.1.2014 č.j. X., kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.11.2013 č.j. X., kterým byl žalobkyni odňat invalidní důchod ode dne 24.12.2013, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení (PSSZ) Praha 9 ze dne 25.10.2013 nebyla již nadále uznána invalidní. Podle tohoto posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 30 %.

Žalobkyně v žalobě namítala nesprávné posouzení zdravotního stavu, z něhož bylo vycházeno při rozhodování o odnětí jejího invalidního důchodu. Poukázala na to, jaké má zdravotní problémy a uvedla, že se její zdravotní stav zhoršil. Kromě problémů s páteří dochází u ní ke stálým parestéziím pravé ruky s komplikacemi při uchopení, držení předmětů a při zvedání ruky, kdy dojde ke křeči svalu. Žalobkyně je pravačka, takže má velké problémy

i se základními denními aktivitami. Žalobkyně odkázala na lékařské nálezy odborných lékařů, zejména na lékařskou zprávu MUDr. Z. M. ze dne 10.1.2014, v níž je závěr, že se u žalobkyně jedná o těžkou osteochondrózu C5/6 s kompresí míchy a stenózu durálního vaku na šíři 7 mm. V této etáži je přítomna i těžká pravostranná foraminostenóza.

Žalobkyně z uvedených důvodů navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, v němž bude rozhodnuto o ponechání invalidního důchodu.

ČSSZ se k žalobě vyjádřila a uvedla, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Navrhla proto důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud provedl podle § 77 s.ř.s. důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 8.4.2014 č.j. 2014/596-PH, z něhož zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., (dále také zákon o důchodovém pojištění). Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona o důchodovém pojištění.

Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

Z posudku soud zjistil, že byl podán na základě spisové dokumentace PSSZ Praha 9, spisu Městského soudu v Praze včetně lékařských nálezů, které žalobkyně k žalobě připojila, z nálezu neurologie ze dne 1.4.2014, kompletní zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Š. a lékařských nálezů z neurochirurgie MUDr. T., Ph.D. a z ambulance léčby bolesti ze dne 16.1.2014 MUDr. P.. Žalobkyně byla v komisi přešetřena odbornou neuroložkou MUDr. Ž. Byla zjištěna diagnóza: chronický bolestivý syndrom páteřní krční páteře na podkladě degenerativních změn (osteochondróza, osteofyty) se zúžením páteřního kanálu v oblasti C5/6 a kompresí míchy, s recidivujícími projevy kořenového dráždění a bederní páteře na podkladě degenerativních změn (spondyloartróza, osteochondróza) a vyklenutí meziobratlových plotének v oblasti L4/5, lehký senzitivní syndrom karpálního tunelu vpravo, nestabilita levého kolenního kloubu, hybnost neomezena, neurastenický syndrom úzkostně – depresivní, chronická chlamydiová infekce.

V posudkovém zhodnocení komise uvedla, že žalobkyně je posuzována k předchozím vykonávaným profesím, a to profesi mechaničky, servírky a pomocného personálu. V roce 1997 byla posouzena jako částečně invalidní pro chronickou dysfunkci páteře s radikulární iritací v oblasti bederní páteře V roce 1998, 2001. 2004, 2007 a 2008 jí byla částečná invalidita ponechána pro stejnou diagnózu. V roce 2010 byla posouzena v I. stupni invalidity pro polytopní bolestivý syndrom páteřní s maximálním postižením krční a bederní páteře bez přesvědčivého radikulárního dráždění a poruchu statodynamiky celé páteře. V říjnu 2013

nebyla již posouzena jako invalidní v žádném stupni a toto bylo pak potvrzeno v řízení o námitkách v lednu 2014.

V době rozhodné pro posouzení, t.j. 20.1.2014, byla žalobkyně dlouhodobě sledována pro chronický bolestivý syndrom krční a bederní páteře. Zdravotní stav nebyl dlouhodobě stabilizovaný a byl proto indikován k provedení operačního řešení krční páteře, je to plánováno v květnu 2014. V oblasti krční páteře byla dle magnetické rezonance popsána těžká osteochondróza C5/6 s kompresí míchy a stenózou durálního vaku. Přítomna byla i těžká foraminostenóza vpravo a středně těžká stenóza vlevo. Na bederní páteři bylo dle magnetické rezonance popsáno zúžení meziobratlových plotének v oblasti L4/5 a L5/S1, vyklenutí meziobratlové ploténky v oblasti L4/5 a L5/S1 s tlakem na durální vak a tlak na kořenovou pochvu S1 s degenerativními změnami ve smyslu erozivní osteochondrózy v oblasti L5/S1 a dále spondyloartróza lehčího stupně. EMG vyšetřením v listopadu 2013 nebylo prokázáno kořenové dráždění, vyjádřeno bylo pouze podezření na senzitivní polyneuropatii, vyšetřením z února 2014 již byla popsána chronická kořenová symptomatologie C7 a C8 vpravo. Klinicky byla páteř v celém rozsahu omezena. Krční páteř byla zcela rigidní, držena v lehké anteflexi a v úklonu doprava s výraznými spasmy. Přítomno bylo radikulární dráždění C7 – 8 s projevy svalové křeče a poruch hybnosti v oblasti hrudníku. Hrudní a bederní páteř byla sice omezena, nejednalo se však o omezení těžkého stupně, hybnost byla dostačující. Vyšetření Lassegue prokázáno vpravo 50 stupňů, vlevo 70 stupňů. Patrná byla hypestezie v oblasti bederní páteře a oboustranný středně těžký radikulární syndrom S1. Porucha sfinkterů nebyla popsána. Stav byl komplikován chronickou chlamydiovou infekcí, která byla opakovaně přeléčována. Žalobkyně byla opakovaně vyšetřována pro podezření na syndrom karpálního tunelu. Dle EMG vyšetření z listopadu 2013 nebyly známky karpálního tunelu zjištěny. Vyšetřením z února 2014 nebyly zjištěny motorické poruchy, byl však prokázán lehký senzitivní syndrom karpálního tunelu pravé ruky. Svalová síla 3. – 5. prstu byla vpravo nižší, svalové atrofie nebyly přítomny. Jemná motorika nebyla ztracena. Levý kolenní kloub byl nestabilní. Jeho hybnost nebyla významněji omezena. U žalobkyně byl přítomen úzkostně – depresivní neurastenický syndrom, pro který byla sledována v psychiatrické ambulanci.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byl u žalobkyně zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl chronický bolestivý syndrom páteřní krční páteře na podkladě degenerativních změn (osteochondróza, osteofyty) se zúžením páteřního kanálu v oblasti C5/6 a kompresí míchy a bederní páteře na podkladě degenerativních změn (spondyloartróza, osteochondróza) a vyklenutí meziobratlových plotének v oblasti L4/5. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla komisí stanovena dle přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. podle kapitoly XIII. oddíl E položky 1 písm. c) a činila 35 %. Komise hodnotila ve středu procentního rozmezí i se zohledněním ostatních onemocnění. Komise nehodnotila podle položky 1d, neboť u žalobkyně nebylo zjištěno těžké postižení více úseků páteře s trvale funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi a závažnými poruchami funkce svěřačů. Žalobkyně byla invalidní v I. stupni.

Komise uvedla, že hodnotila v rozporu s posudkem lékaře námitkového řízení i lékaře PSSZ s ohledem na zjištěnou tíži postižení krční a bederní páteře, která je podrobně v posudkovém zhodnocení rozebrána. Žalobkyně byla schopna práce s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Byla schopna práce i s částečným využitím své kvalifikace. Nevhodné byly těžké fyzické práce, práce v nepříznivých klimatických podmínkách.

V posudku se komise zabývala i námitkami uvedenými v žalobě a konstatovala, že u žalobkyně byly nepopíratelně zjištěny změny při vyšetření magnetickou rezonancí a EMG, které korelovaly se zjištěním klinickým i funkčním stavem. Tíže funkčního postižení odpovídala i nadále invaliditě I. stupně. Lékařské nálezy doložené žalobkyní k odvolání a při jednání komise jednoznačně korelovaly s výsledkem posouzení. Komise uvedla, že volila kratší kontrolu neboť existuje předpoklad, že po plánované operaci a následné rehabilitaci dojde ke zlepšení zdravotního stavu a případně i odejmutí invalidity.

Městský soud v Praze při posuzování zákonnosti napadeného rozhodnutí vycházel z provedeného důkazu, t.j. z posudku podaného Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze dne 8.4.2014. Soud považuje tento posudek za přesvědčivý, úplný a věrohodný, neboť vychází z lékařských zpráv a z vlastního vyšetření provedeného v komisi. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěru učiněného v tomto posouzení. Žalobkyně podle závěru podaného posudku splňovala nepřetržitě nadále podmínku uznání invalidity v I. stupni podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť její pracovní schopnost poklesla o 35 %.

Žaloba byla shledána důvodnou, a proto soud podle § 78 odst. 1, 3 a 4 zrušil napadené rozhodnutí, zároveň zrušil i rozhodnutí vydané v I. stupni a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 a 6 s.ř.s. je ČSSZ v dalším řízení vázána právním názorem vysloveným soudem v tomto zrušujícím rozsudku a při dalším dokazování zahrne mezi podklady pro nové rozhodnutí i posudek vypracovaný Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze dne 8.4.2014 pod č.j. 2014/596-PH. ČSSZ bude vycházet z toho, že žalobkyně nepřetržitě splňuje podmínku uznání invalidity I. stupně a na základě toho rozhodne znovu o nároku žalobkyně na invalidní důchod.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, avšak náklady řízení jí nevznikly neboť toto řízení je osvobozeno od placení soudního poplatku. Soud proto o nákladech řízení rozhodl tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 29. dubna 2014

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Bartoňová